I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/1530

av den 21 oktober 2020

om ändring av direktiv (EU) 2016/798 vad gäller tillämpningen av reglerna för järnvägssäkerhet och driftskompatibilitet på den fasta förbindelsen under Engelska kanalen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 ([3]) kräver att varje medlemsstat inrättar en nationell säkerhetsmyndighet som ska anförtros de uppgifter som anges avseende järnvägssäkerhet. I enlighet med det direktivet får en nationell säkerhetsmyndighet vara ett organ som inrättas ensidigt av den berörda medlemsstaten eller, alternativt, ett organ som flera av medlemsstaterna anförtrott dessa uppgifter för att säkerställa en enhetlig styrning av säkerheten.

(2) Genom fördraget mellan Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om privata koncessionshavares uppförande och drift av en fast förbindelse under Engelska kanalen, som undertecknades i Canterbury den 12 februari 1986 (*Canterburyfördraget*), inrättades en mellanstatlig kommission med uppgift att utöva tillsyn över alla frågor som rör uppförande och drift av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen (*den mellanstatliga kommissionen*).

(3) Fram till utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ([4]) (*övergångsperioden*) är den mellanstatliga kommissionen den nationella säkerhetsmyndigheten i den mening som avses i direktiv (EU) 2016/798 med ansvar för den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.

(4) Vid utgången av övergångsperioden kommer den mellanstatliga kommissionen att bli ett organ som inrättats genom ett internationellt avtal mellan en medlemsstat, Frankrike, och ett tredjeland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (*Förenade kungariket*). Om inte annat föreskrivs i ett internationellt avtal som binder Förenade kungariket kommer den inte längre vara en nationell säkerhetsmyndighet enligt unionsrätten och unionsrätten kommer inte längre vara tillämplig på den del av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen som omfattas av Förenade kungarikets jurisdiktion.

([1]) Yttrande av den 16 september 2020 (ännu inte offentliggjort i EUT).
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 8 oktober 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 oktober 2020.
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 av den 11 maj 2016 om järnvägssäkerhet (EUT L 138, 26.5.2016, s. 102).
([4]) EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

(5) För att säkerställa en säker och effektiv drift av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen är det lämpligt att bibehålla den mellanstatliga kommissionen som enda säkerhetsmyndighet med ansvar för hela den infrastrukturen.

(6) I detta syfte bemyndigas Frankrike genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/1531 ([5]) att på vissa villkor förhandla om, underteckna och ingå ett internationellt avtal, som kompletterar Canterburyfördraget, enligt vilket den mellanstatliga kommissionen bibehålls som den enda säkerhetsmyndighet som är behörig när det gäller tillämpningen av unionsrätten på den fasta förbindelsen under Engelska kanalen.

(7) För detta ändamål bör särskilda regler fastställas avseende särskilda säkerhetsmyndigheter och den berörda medlemsstatens skyldigheter att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att unionsrätten vid varje tidpunkt tillämpas av den särskilda säkerhetsmyndigheten eller, i annat fall, av dess nationella säkerhetsmyndighet.

(8) Tvistlösning mellan den berörda medlemsstaten och tredjelandet i fråga om järnvägssäkerhet kan ge upphov till frågor om tolkning av unionsrätten. Europeiska unionens domstol bör därför ges behörighet att meddela förhandsavgöranden i sådana frågor.

(9) Direktiv (EU) 2016/798 bör därför ändras i enlighet med detta.

(10) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa en säker och effektiv drift av den fasta förbindelsen under Engelska kanalen efter utgången av övergångsperioden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(11) Denna förordning bör av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv (EU) 2016/798

Direktiv (EU) 2016/798 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska led 7 ersättas med följande:

”7. *nationell säkerhetsmyndighet*:

a) nationellt organ som har anförtrotts uppgifter avseende järnvägssäkerhet i enlighet med detta direktiv,

b) organ som flera av medlemsstaterna har anförtrott de uppgifter som avses i led a för att säkerställa en enhetlig styrning av säkerheten,

c) organ som en medlemsstat och ett tredjeland har anförtrott de uppgifter som avses i led a för att säkerställa en enhetlig styrning av säkerheten, under förutsättning att unionen har ingått ett avtal om detta med det berörda tredjelandet eller att den medlemsstaten har ingått ett sådant avtal i enlighet med ett bemyndigande som unionen beviljat för detta ändamål.”

2. I artikel 16 ska följande punkter läggas till:

”4. Om en enda teknisk struktur är belägen delvis i ett tredjeland och delvis i en medlemsstat får den medlemsstaten, utöver den nationella säkerhetsmyndighet som annars är behörig på dess territorium och i enlighet med artikel 3.7 c, och på grundval av ett internationellt avtal som ingåtts av unionen eller vars ingående har godkänts av unionen, utse en säkerhetsmyndighet med särskild behörighet för den tekniska strukturen och alla andra delar av den järnvägsinfrastruktur som är kopplad till den (*den särskilda säkerhetsmyndigheten*). I enlighet med det internationella avtalet får den nationella säkerhetsmyndigheten tillfälligt överta behörigheten för den del av den tekniska strukturen som är belägen i den medlemsstaten.

([5]) Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/1531 av den 21 oktober 2020 om bemyndigande för Frankrike att förhandla om, underteckna och ingå ett internationellt avtal som kompletterar fördraget mellan Frankrike och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om privata koncessionsinnehavares uppförande och drift av en fast förbindelse under Engelska kanalen (se sidan 4 i detta nummer av EUT).

När det gäller ett internationellt avtal som avses i första stycket ska den berörda medlemsstaten vidta alla åtgärder som står till dess förfogande inom ramen för det internationella avtalet för att säkerställa att den särskilda säkerhetsmyndigheten följer unionsrätten. För detta ändamål, och om det är nödvändigt av skäl som rör järnvägssäkerhet, ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål utnyttja den rätt som följer av det internationella avtalet, enligt vilken den nationella säkerhetsmyndigheten får överta ensam behörighet för den del av den tekniska strukturen som är belägen i den medlemsstaten.

5. Om en tvist som hänskjutits till skiljeförfarande i enlighet med ett internationellt avtal ger upphov till en fråga som rör tolkning av unionsrätten ska Europeiska unionens domstol (*domstolen*) vara behörig att meddela förhandsavgörande i frågan på begäran av den skiljedomstol som inrättats för att lösa tvister inom ramen för det internationella avtalet.

De unionsrättsliga bestämmelser som reglerar väckande av talan vid domstolen i enlighet med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska i tillämpliga delar gälla begäranden om ett förhandsavgörande från domstolen enligt första stycket.

Om skiljedomstolen inte följer ett avgörande från domstolen som meddelats i enlighet med första stycket, ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål utnyttja den rätt som följer av det internationella avtalet enligt vilken den nationella säkerhetsmyndigheten får överta ensam behörighet för den del av den tekniska strukturen som är belägen i den medlemsstaten.”

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 oktober 2020.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Ordförande	*Ordförande*